

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2045/2019
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Републике Србије, Министарство одбране, Војнограђевински центар „Београд“ из Београда, кога заступа Војно правобранилаштво, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Прица, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4993/18 од 13.12.2018. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4993/18 од 13.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4993/18 од 13.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9801/17 од 06.09.2018. године одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу исплати 4.362.752,98 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 273.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4993/18 од 13.12.2018. године, ставом првим изреке одбијене је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца ради исплате. У конкретном случају, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са

судском праксом у споровима за исплату закупнине, због чега нема услова за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Како правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Сл. Гласник РС” бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 08.11.2013. године, а поднеском од 23.06.2017. године тужба је преиначена повећањем захтева. Побижана вредност предмета спора је 4.362.752,98 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побижана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић